

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା

ଭାଗ-୨
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ...)
ମନୋଦରୀ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ଯାଏବେକେ ମୋର ଆତ୍ମାର ଧୂମ୍ର ତାଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣାଇଥିଲା, "ମୋର ମୃତପିତୁକୁ ତୁମେ କେତେବେଳେ ଝିଅ ବୋଲି କହିଲୁଣି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମୋର ମା' ହୋଇଗଲା । ମା' ହୋଇ କ'ଣ ଝିଅର ମଲା ଶରୀରକୁ କାଟି ରକ୍ତନ କରି ତୁମ ସ୍ଵାମୀକୁ ଦେବ ?
ନା..... ଚିହ୍ନାର କରି ଉଠିଥିଲେ ମନୋଦରୀ । ତାହା ମୁଁ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ତୁ କିଏ, ମୋତେ କହ ମା' । ତୋର ଏ ମୃତପିତୁକୁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ?
ମୋ କଥା ମୁଁ ତୁମକୁ କ'ଣ କହିବି ମା' । ମୁଁ କୁଣ୍ଡଳିକା ରାଜାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା । ନାମ ମୋର ବେଦମତୀ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପତି ରୂପରେ ପାଳବା ପାଇଁ ମୁଁ ତପସ୍ୟା କରୁଥିବାବେଳେ, ତୁମ ସ୍ଵାମୀ ମୋତେ ବଳପୂର୍ବକ ବିବାହ କରିବାପାଇଁ ଆକର୍ଷଣ କରିବାରୁ ମୁଁ ଏ ଶରୀର କାଟିଦେଲୁଣି । ମୋର ଦୁଃଖ ମୁଁ ଆଉ କ'ଣ କହିବି । ଏବେ ତୁମର ଯାହା ଭଜା ଚାହା କର ।
ମୋ କଥା ଶୁଣି ମନୋଦରୀ କହିଥିଲେ, "ମୋ ପତି ରାବଣ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ, ହେଲେ ସେ ଯେ ନାରୀ ମାଂସ ଲୋଭୀ ତାହା ମୁଁ କାଣିନଥିଲି ଝିଅ । ତୋତେ ଝିଅ ବୋଲି କେତେବେଳେ ମାନିନେଇଛି, ତୋ ପାଇଁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି କରିବି । ମୁଁ ମନୋଦରୀ । ପତିତ୍ରତା ସତ୍ୟ ନାରାଟିଏ । ମୋର ଯଦି କିଛି ପୁଣ୍ୟବଳ ଥିବ ତାହେଲେ ତୋର ଏ ମୃତ ଶରୀର ଏକ ଶିଶୁକନ୍ୟାର ରୂପନେବ । ତୁ ସେହି ଶିଶୁକନ୍ୟା ଦେହରେ ବିରାଜିବୁ । ମୁଁ ତୋତେ ମଞ୍ଜୁଷାରେ ପୂଜାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ଭସାଇଦେବି । ମନୋଦରୀର ପୁଣ୍ୟବଳକୁ ମୋର ମୃତପିତୁ ଏକ ଶିଶୁକନ୍ୟାର ରୂପ ନେଇଥିଲା । ସହସା ସେ ଏକ ମଞ୍ଜୁଷା ଆଣି, ତହିଁରେ ମୋତେ ପୂଜାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ଭସାଇ ଦେଇଥିଲେ । ମଞ୍ଜୁଷା ଭାସିଲାକୁଳରେ ଲାଗି ପୋତି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏମିତି ଏମିତିରେ ବିତି ଯାଇଥିଲା କିଛି ଦିନ । ଏକଦା ମୋର ପିତା ଜନକ ରକ୍ଷି ଯଜ୍ଞ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲଙ୍କାରେ ଭୁମି ଦହନ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ଲଙ୍କା ମୁନରେ ମଞ୍ଜୁଷା ଲାଗି ମାଟି ଉପରକୁ ଉଠିଆସିଥିଲା । ପିତା ମୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ମଞ୍ଜୁଷା ଖୋଲି ମୋତେ ଦେଖି ହତବାଦ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏ କି ବିଚିତ୍ର କଥା । ମଞ୍ଜୁଷା ଭିତରେ ଶିଶୁକନ୍ୟାଟିଏ । ତାକୁ ଦେଖି ମୁଁ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲି । ମୁଁ କୁଆଁକୁଆଁ ରାବ କରତେ

‘ବୈଦେହ୍ୟ’ ସୀତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସୀତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଡ଼ମଣି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ଵରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସୀତାଦେବୀ । ଜୀବନଯାକ ଦୀପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିତ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା, ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମହନୀୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵାମୀଣୀ, ମହିତସୀ ତରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର ‘ବୈଦେହ୍ୟ’ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ବୈଦେହ୍ୟ’ ଧୂମ୍ର ପତ୍ରିକାରେ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ସେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ରାଜାର ବିଂହାସନ । ପ୍ରକାଶ ରକ୍ଷଣୀକାରେ ରାଜାର ବିଂହାସନ ନିର୍ମୂଳ । ପ୍ରକାଶ ସୁଖ ପାଇଁ ରାଜା, ଦୁଃଖ ପାଇଁ ନୁହେଁ । କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଅଶ୍ରୁ ଦେଖୁଥିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶ ଦୁଃଖମୋଚନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ନିଜ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିକ୍ରମ କରିଦେବେ ।
ଆଜି ପ୍ରଭୁ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କଲେ । ପ୍ରକାଶ ମୁଖରୁ ନିନ୍ଦା ଶୁଣି ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ମୋର ଦୁଃଖ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ । ହେଲେ ମୁଁ କାଣିପାରିଲି ନାହିଁ ସ୍ଵାମୀ ! ମୋର ଦୋଷ କ'ଣ ? ମୋତେ ତାହା କଣର ନିର୍ଦ୍ଦାୟନ ଦେଇଥିଲେ, ମୋ ସହିତ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରକ ମଧ୍ୟ କାଣି ପାରିଥାନ୍ତେ ଏ ଅଭାଗିନୀର ଦୋଷ କ'ଣ ? କ'ଣ ପାଇଁ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦାୟନ । ଅନୁବଚନରେ ମୋତେ ମୋହିତ କରି, ଅନୁକ ଲକ୍ଷଣ ସହିତ ମୋତେ ବନ ଭ୍ରମଣରେ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଆସିବାବେଳେ ହସିହସି କହୁଥିଲୁ, ଯାଅ ସୀତା । ଅନେକ ଦିନକୁ ତୁମେ ମୋତେ ଆଶ୍ରମ ଦର୍ଶନର କଥା କହୁଥିଲ । ରାଜକାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ହେତୁ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଯାଇପାରୁ ନାହିଁ । ତୁମ ସହିତ ଲକ୍ଷଣକୁ ପଠାଇ ଦେଉଛି । ତୁମେ ଆଶ୍ରମରେ କିଛିଦିନ ରହି ଫେରିଆସିବ । ଏହିପରି ମଧୁର କଥା କହି ମୋତେ ଆପଣ ରଥରେ ବସାଇ ଦେଇଥିଲେ ପ୍ରଭୁ । ହେଲେ ମୁଁ ଆସିବାବେଳେ ଦେଖୁଛି ଆପଣଙ୍କ ଓଠର ସେ ଶୁଖିଲା ହସ । ମଧ୍ୟମଧୁରକରେ ଆପଣଙ୍କର ଅଶ୍ରୁ ଭରି ଯାଇଥିଲା । ଆପଣଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲି, "ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣ ଏମିତି ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ଆପଣଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଅଶ୍ରୁ !" ମୋ କଥା ଶୁଣି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଲୋକେ ପୋଛିଦେଇ ଆପଣ କହିଥିଲେ, "ନା ସୀତା ସେ ଅଶ୍ରୁ ନୁହେଁ । କିଛିଦିନ ପାଇଁ ତୁମେ ମୋତେ ଛାଡ଼ିଯାଇଛ ତ, ସେଇଥିପାଇଁ ।"

ସେ କହିଥିଲେ କାନ୍ଦନା, କାନ୍ଦନା ଲୋ ସୀତା, ମୁଁ ତୋର ପିତା ।
ସୀତା, ସୀତା ବୋଲି ମୋତେ କାହିଁକି ସମୋଧନ କଲେ ମୋର ପିତା ! ମୋତେ କୋଳରେ ଧରି ଆନନ୍ଦରେ ଅଧୀର ହୋଇ ସେ କହିଥିଲେ, 'ଲ' ଗଳ ମୁନକୁ ତୋର ଜନ୍ମ । ଲଙ୍କାରେ ଲାଗିଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଫାଳର ଅଗ୍ରଭାଗ ହେଉଛି ସୀତା । ତେଣୁ ତୁ ଆଜି ଠାକୁ ମୋର, 'ଝିଅ ସୀତା' । ଆନନ୍ଦରେ ଅଧୀର ମୋର ପିତା ମୋତେ ମିଥିଲା ରାକ୍ଷାକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଧୀରେଧୀରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ନେହ ଆଦର ପାଇ ପୁଣିମାରି ଝଇ ଭଳି ବଢ଼ିବୁକି ମୁଁ ହେଲି ମିଥିଲାର ସମାନତା । ନାମ ମୋର ହେଲା 'ମିଥିଲ' । ଜନକ ରାଜାଙ୍କ କନ୍ୟା ହେତୁ ମୋତେ ଅନେକ ତାଙ୍କିଲେ 'ଜାନକା' । ମୋର ବେଦମତୀର ରୂପକୁ ଲୋକେ ଯେମିତି ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ, ମୋର ସୀତା ରୂପକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ମୁଁ କୁଆଡ଼େ ଏମିତି ଗୋପ୍ୟ ଝିଅ, ମୋ ରୂପ ସହିତ ବିଶ୍ଵର କୌଣସି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବସ୍ତୁ ତୁଳନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମୋର ପିତା, ମାତା, ଛାତ୍ର, ବନ୍ଧୁ, ସଖା, ସହଚରୀମାନେ କହୁଥିଲେ । ମୋର ବସ୍ତ୍ର ହେବାରୁ ପିତା ମୋର ସ୍ଵୟମ୍ଭର ରଚନା କଲେ । ସେ ସ୍ଵୟମ୍ଭରକୁ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ରାଇକୁମାର ଆସିଥିଲେ । ପିତା ମୋର ସ୍ଵୟମ୍ଭରରେ ପାତିଥିଲେ ଅପୋଷ୍ୟପୁ । ସବୁ ରାଜକୁମାର

ଧକୁ ଉତ୍ତୋଳନରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରିକି ଦୁରାକ୍ଷରୀ, ପାପାକ୍ଷରୀ ରାବଣ ମଧ୍ୟ ମୋ ସ୍ଵୟମ୍ଭର ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ, ଧକୁରୁ ଉଠାଇ ନପାରି ଅପମାନିତ ହୋଇ ଫେରିଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଶ୍ରୀରାମ ମୋ ପିତା ପାତିଥିବା ଅପୋଷ୍ୟ ଧକୁରେ ଗୁଣ ଦେଇ ମୋତେ ଲାଭ କଲେ । ସେହିଦିନୁ ମୁଁ ହେଲି ରାମର ସୀତା । ରଘୁବଂଶର ବଧୂ, ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜରାଣୀ ସୀତା । ମୋର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ, ମୁଁ ବିଦେହ ରାଜକନ୍ୟା ହୋଇଥିବା ହେତୁ ସ୍ଵାମୀ ମୋର ସ୍ନେହରେ ମୋତେ 'ବୈଦେହ୍ୟ' ନାମରେ ତାଙ୍କିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ କିଛିଦିନ ରାଜବଧୂର ସମ୍ମାନ ପାଇ ଆନନ୍ଦରେ ହଳି ଯାଇଥିବାବେଳେ ସେ ପିତୃସତ୍ୟ ପାଳି ବନକୁ ବାହାରିଥିଲେ । ମୋତେ ସାଂସରେ ଆଶିବାକୁ ସ୍ଵାମୀ ମୋର ଝଣୁନଥିଲେ । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ମୋ ଶାଶୁଶଶୁରକୁ ମନାଇ ତାଙ୍କ ସହ ବନଯାତ୍ରଣା ହୋଇଥିଲି । କିଛିଦିନ ବନରେ ତାଙ୍କ ସହ ବିତାଳଈକି ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୃଗ ମାୟାରେ ପଡ଼ି ମୁଁ ସେହି ପୂର୍ବର ପାପାକ୍ଷରୀ ରାବଣ ଦ୍ଵାରା ହେଲି ଅପହୃତା । ଅନେକ ଦୁଃଖ ସହି ପାରାବାର ଲାଗି, ରାବଣ ସହ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧରେ ତାକୁ ବିନାଶ କରି, ତତ୍ପରବର୍ଷ ବନବାସ ଯାତ୍ରା ପୁଣ୍ୟ କରି ଅଯୋଧ୍ୟା ଫେରି ସ୍ଵାମୀ ମୋର ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗର ରାଜା ହୋଇଥିଲେ । ମୁଁ ହୋଇଥିଲି ରାଜରାଣୀ । ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଦିନ

ଆମ ସମୟର କବିତା
|| ଉତିଷ୍ଠତ ||
କାର୍ତ୍ତନ ଦାଶ
କୂଆର ରାବରେ ଅନ୍ଧାର ହଟିଯାଏ ପୂର୍ଯ୍ୟ ଭର୍ଷ ନିଦ୍ରା ତେଜି ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ସରଗାତର ମହୀ,
କୂଆମାନେ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ ମଣିଷମାନେ ଶୋଇପଡ଼େ ସମାଜ ପୂଣି କୂଆର କା' ଶୁଣିବା ଯାଏ ।
ହାୟ;
କୂଆମାନେ ଶୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି ବହୁକାଳ ହେଲା
ଚକିକିଆ ଚାଉଳ ନିଶାରେ ନିର୍ବାଳ ନିଷ୍ପେଜ ନିଷ୍ଠେଷ ସମଗ୍ର ସୁବ ସମାଜ
ଖାଲି ଅନ୍ଧକାର ଭିତରୁ ଶୁଭୁଛି ପ୍ରେତମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନାର ଜିହାବାଦ, ଜିହାବାଦ କ୍ରୟ କ୍ରୟକାର ।
କେତେକାଳ ଆଉ ଶୋଇ ରହିବରେ କୁଆମାନେ ଉନ୍ନତ ଆବାସ ଭିତରେ ଚକିକିଆ ଭାତ ଖାଇ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିବ କାଳିଆ, ବଳିଆ ଚକାକ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି

ରାତି ବି ଅଳସ ଲାଗୁଛି କା' କା' ରାବରେ ତରୁଣି ପ୍ରକାଶିତ କରରେ କୁଆମାନେ ଉତିଷ୍ଠତ, ଜାଗ୍ରତ, ପ୍ରାପ୍ୟ ବରାନ୍ ନିବୋଧତ ।
♥ ମାର୍କୋଶା, ବାଲେଶ୍ଵର (ମୋ) ୯୪୩୭୭୧୨୬୫୨

|| ନୂଆବର୍ଷ: ଗୋଟେ ଗଙ୍ଗାଶିଉଳି ଫୁଲ ||
ସୁବ୍ରତ କୁମାର ସେନାପତି
ତୁମେ ମାନ କି ନମାନ ନୂଆବର୍ଷ ମୋତେ ଗଙ୍ଗାଶିଉଳି ଫୁଲ ପରି ଲାଗେ ତିଷ୍ଠେୟର ଏକତିରିଶର ତିକମିକ ରାତି ଭିତରେ ମୁଁ ଦେଖେ ତା ଶୁଭ୍ର ପାଖୁଡ଼ାରେ କେମିତି ନେସି ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ବହଳ ବହଳ ଅନ୍ଧାର ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ପରି ପଡ଼ିରହିଥାଏ ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ ମୁର୍ଦ୍ଧାର ।
ତୁମେ କୁହ ତା ବାସ୍ତା
ପବନରେ ମିଶିଯାଇ ଦେଖ ଓଲଟାଇ ଦେଉଛି କ୍ୟାଲେକ୍ଷର ହେଲେ ସେ ସକଳ ସୁଗନ୍ଧି ଭିତରେ ମୁଁ ଦେଖେ ଅସହାୟତାର ବିଚିକିତା ଗନ୍ଧରେ ଅସଂଖ୍ୟ କ୍ଷତ ଉପରେ ସେ କେମିତି ଘୋଡ଼ାକ ଦେଉଥାଏ ଶାନ୍ତିର ମମ୍ମମଲ ଚାବର ।
ଦେଖ ଦେଖ ଆଉ ତିକେ ନିଶିଖେଇ ଦେଖ ତା ଦୁର୍ବଳିଆ ଡାଳରେ କେମିତି ଓହଳି ପଡ଼ିବ ଗୁରୁକାରୀର ରକ୍ତଭିକା ଅଥବାଏ ଅସୁମାରୀ କୋହଲୁ ଚାପି ଝରିଯିବା ଆଗରୁ କୁପିକୂପି ସେ କହୁଛି ନରେ ବା ଗୁଞ୍ଜରେ 'ଅଶୁଭକ୍ଷମା ହତ' ।
ରାତିର ଶେଷତମ ଅନ୍ଧାରରେ ଗହଗହ ଆଲୁଅରେ
♥ ଶାରଦେବଳ ହରେକୃଷ୍ଣ, ଓୟୁଏଟି, ଭୁବନେଶ୍ଵର (ମୋ) : ୭୯୭୮୧୨୮୧୯୩

କେତେକେତେ ବାହାପିଆ ଦିହୁଡ଼ିଆଙ୍କ ଡାକରେ ବାର୍ଷିକ ଭକ୍ତା ନୂଆବର୍ଷଟିଏ ଆସେରେ ଶୋକର ମହାର୍ଗବରେ ତା ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପାଖୁଡ଼ା ସବୁ ଆଡ଼େ ଆଡ଼େ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇ ଯାଏରେ ।
♥ ଶାରଦେବଳ ହରେକୃଷ୍ଣ, ଓୟୁଏଟି, ଭୁବନେଶ୍ଵର (ମୋ) : ୭୯୭୮୧୨୮୧୯୩

|| ଚିତ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ||
ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ବେହୁରା
ଅଧିକ ଲାଗୁଥିଲା ସେ ଚିତ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ।
ଉଦିତ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିଲା ତ ଦିଶିଲା ଅନ୍ଧଗାମୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ମଣିଷ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିଲା ତ ଦିଶିଲା ବାଦଳ ଭଳି ଭଙ୍ଗ, ତୁଳାକୁ ଚାରିକି ଛାଡ଼ିଦେଲା ତ କାନଭାସରେ ଚିତ୍ରଟି ଦିଶିଲା ତା ନିଜ ମୁହଁ ପରି ।
ଗୋଟେ ବିଶ୍ଵାସଯାତକର ଚିତ୍ର ଗୋଟେ ସ୍ଵାର୍ଥପରର ଚିତ୍ର ଗୋଟେ ଅହଂକାରୀର ନିପୁଣତା ଗୋଟେ କପଟାର କପଟତା ।
ନାଚକର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ପରି ଥିଲା ସେ ଚିତ୍ର ।
ଖଳନାୟକର ଅନ୍ତ ଘଟୁଥିଲା ଚିତ୍ରଟି ବିଭବ ଦିଶୁଥିଲା ।
ସବୁ ଅହମିକାର ଭିତି କ'ଣ ଯଶା ! ସବୁ ବେଉଜ୍ଞର ଭାଗ୍ୟ କ'ଣ ଯଶା !!
ଚିତ୍ରକାର ଆଉ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିପାରୁ ନ ଥିଲା ସବୁ ଚିତ୍ର ଏକା ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା ସେ ନିଜେ ସେଥିରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଥିଲା ।
♥ ବି.ଏଲ୍-୮, ଭି.ଏସ୍-ଏସ୍ ନଗର ଭୁବନେଶ୍ଵର-୧୦ (ମୋ) ୯୯୩୭୪୪୭୧୭୩

|| ଅମାବାସ୍ୟାର ଘୋଟି ||
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାସ
ଦୁଃଖ ପ୍ରିୟତମା ନରକକୁ ଗାଆଁ ହଳଦୀ ମଳ୍ଲୁସ ବାସ, ଦୁଃଖ କ୍ଷିତ୍ରଗୁଡ଼ି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ି ଖସି ଛୁଏଁ ସୁନାକ୍ଷେତ ।
ପିତାଦେଲି ବୋଲି ପ୍ରୀତିର ମଦିବା ଚଳମଳ ହେଲା ପାଦ, ହାସରେ ଦହଇ ଏଭଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦେଲୁ ଏତେ ଅପବାଦ ।
ତୁର ମୋ ଦୁଃଖର ଶାଶବିଆ ଧାର ଛୁରୀ ପରି ଚିତ୍ରୁ ଛାଡ଼ି, ବିକୁଳୀ ଶିହର ମୌନ ଆକାଶ ତୁ ମୁଁ ଅମାବାସ୍ୟାର ରାତି ।
♥ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ, ଛତ୍ରପଡ଼ା, ନିର୍ଜନ ନିଶିର ନକ୍ଷତ୍ର ତୁ, ମୁଁ ଭବାସୀ ଅଶିଶ କହୁ, (ମୋ) ୯୯୩୭୪୪୭୧୭୩

|| ସନ୍ତପ୍ତା ବସୁନ୍ଧରା ||
ପ୍ରିୟଙ୍କା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ଦାସ
ପାଖେ ଅଛି ଏଠି ଫାଟେ ଯା'ର ପିଠି କୁର ମନୁକ ପ୍ରହାରେ, କି ଗଡ଼ର ଝିତ୍‌ସାଧେ ସେ ନିରତ ବିନା ସକଳ ଆହାରେ ।
ଉତ୍ତୁକ ଧମନୀ ଶୋଣିତ ଚଟିନୀ ବହି ଚା'ର କାନ୍ଦା ଦେଇ, ବଚନ ମଧୁର କରେ ସେ ସଞ୍ଚାର ଦୁଃଖ ଚା'ର କାଳକ୍ଷୟ ।
କାଚ ଓ କାଞ୍ଚନ ତା ଲାଗି ସମାନ ସୁଗେ ସୁଗେ ନିର୍ବିକାର, ଚାହେଁ ସେ ଅତି ହର ତା ଦୁର୍ଗତି ରୂପହୀନ ରୂପକାର ।
ଉଚ୍ଚାଟେ ବାଉଳି ସେ ହାତ କପାଳୀ ମାତ୍ର ନିଜ ଦିଶୁ ପୁଣ୍ଡୁପ, ଦେଖେ ତା ଦୁର୍ଗତି ଭାଲେ ଦିନପତି କଳି କି ହୋଇଲା ଶାପ ?
♥ ସହଦେବଶୁଣ୍ଢା, ବାଲେଶ୍ଵର ପିନ୍-୭୫୭୦୧୧ (ମୋ) ୭୭୮୮୯୭୨୭୨୭

ଅନିଶାରେ ତୁ ଅଧାମେଲା ଆଖି ମନ ତୋ ୠମ୍ମକବନ ।
ଦୁଃଖରେ କାଉଛି ରାଜାପୁଅ ପରି ଦୟାରେ ଦେଏନି ଖୁସି, ତୋ' ଦିଆ ଖୁସି ଦୁଃଖିଏ ବେଶୀ ହସେ ଏକାଏକା ବସି ।
♥ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ, ଛତ୍ରପଡ଼ା, ନିର୍ଜନ ନିଶିର ନକ୍ଷତ୍ର ତୁ, ମୁଁ ଭବାସୀ ଅଶିଶ କହୁ, (ମୋ) ୯୯୩୭୪୪୭୧୭୩

|| ଅମାବାସ୍ୟାର ଘୋଟି ||
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାସ
ଦୁଃଖ ପ୍ରିୟତମା ନରକକୁ ଗାଆଁ ହଳଦୀ ମଳ୍ଲୁସ ବାସ, ଦୁଃଖ କ୍ଷିତ୍ରଗୁଡ଼ି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ି ଖସି ଛୁଏଁ ସୁନାକ୍ଷେତ ।
ପିତାଦେଲି ବୋଲି ପ୍ରୀତିର ମଦିବା ଚଳମଳ ହେଲା ପାଦ, ହାସରେ ଦହଇ ଏଭଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦେଲୁ ଏତେ ଅପବାଦ ।
ତୁର ମୋ ଦୁଃଖର ଶାଶବିଆ ଧାର ଛୁରୀ ପରି ଚିତ୍ରୁ ଛାଡ଼ି, ବିକୁଳୀ ଶିହର ମୌନ ଆକାଶ ତୁ ମୁଁ ଅମାବାସ୍ୟାର ରାତି ।
♥ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ, ଛତ୍ରପଡ଼ା, ନିର୍ଜନ ନିଶିର ନକ୍ଷତ୍ର ତୁ, ମୁଁ ଭବାସୀ ଅଶିଶ କହୁ, (ମୋ) ୯୯୩୭୪୪୭୧୭୩

ସହାଶାକୁ ହରି ଅନୁ ବସ ଭରି ସେ ବିଏ ଜୀବ ଆଶୁଷ, କାନ୍ଦି ଉଠେ ସିଏ କେବେ ଯଦି କିଏ କରେ ତା'ର ଅପୟଣ ।
ଯୋଡ଼ି ଦିଅ ତା'ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିକର ଛିନ୍ନ ଯା' ନିପତ ନରତ, ତା ମୂକୁ ସମାପ୍ତ ସାଗତି ସୁବାସେ ଉଲ୍ଲାସ ଖେଳୁ ଭୁବନେ ।
♥ ସହଦେବଶୁଣ୍ଢା, ବାଲେଶ୍ଵର ପିନ୍-୭୫୭୦୧୧ (ମୋ) ୭୭୮୮୯୭୨୭୨୭

